

TEDENSKA SLIKE

PRILOGA

DOMOVINI

Leto III.

V Ljubljani, dne 21. julija 1927

Stev. 29

Ob desetletnici krfske deklaracije

Sloveni, ki so se naselili za časa preseljevanja narodov po raznih krajih Evrope so bili mogočen narod, ki pa ni imel skupnih vladarjev, marveč le svoje kneze. Radi različnih, deloma medsebojnih preprirov in pritiska okoliških narodov niso bili skupni, marveč so se združili v večje in manjše kraljevine, katere so bile kesneje zopet porušene in zaslužnjene od raznih tujih narodov. V prilog tujih, so-

sednjih narodov je bilo, da so Slovence kolikor mogoče oddaljevali medsebojno in jih po možnosti raznarodovali. Pod takimi razmerami so Slovence mnogo trpeli in večkrat se je pojavilo zanimanje za skupno delo, kar je pa žal navadno razpadlo že samo od sebe ali pa bilo uničeno in zatrto od krutih sosedov. Tako zvani separatizem, to je razdruštvo, borba proti skupnemu delu, ki se še dan-

danes pojavlja v veliki meri med nami in to največkrat radi sebičnosti posameznikov, je bila odsihdob največja rakana Slovencev.

Rodoljubni Slovenci, ki so zametavali svoj osebni dobrobit in se zavedali, da je le v skupnosti moč in da je mogoče posamezniku bolje shajati v večji družbi svojih, kakor pa ločeno, so bili sicer precej redki, a bili so pa med Rusi, med Srbi, deloma tudi med Bol-

Predstavniki srbske vlade in Jugoslov. odbora po sklenitvi sporazuma na Krfu. Spredaj od leve na desno: Dr. Vasiljevič, dr. H. Ginković, dr. Trumbić, Pašić, Acainković, Savić in Milorad Drašković. Zadaj: dr. Vošnjak, dr. Trinajstić, dr. Potočnjak, dr. Ninčić, Voja Stanojević, Stojan Protić, Ljuba Davidović

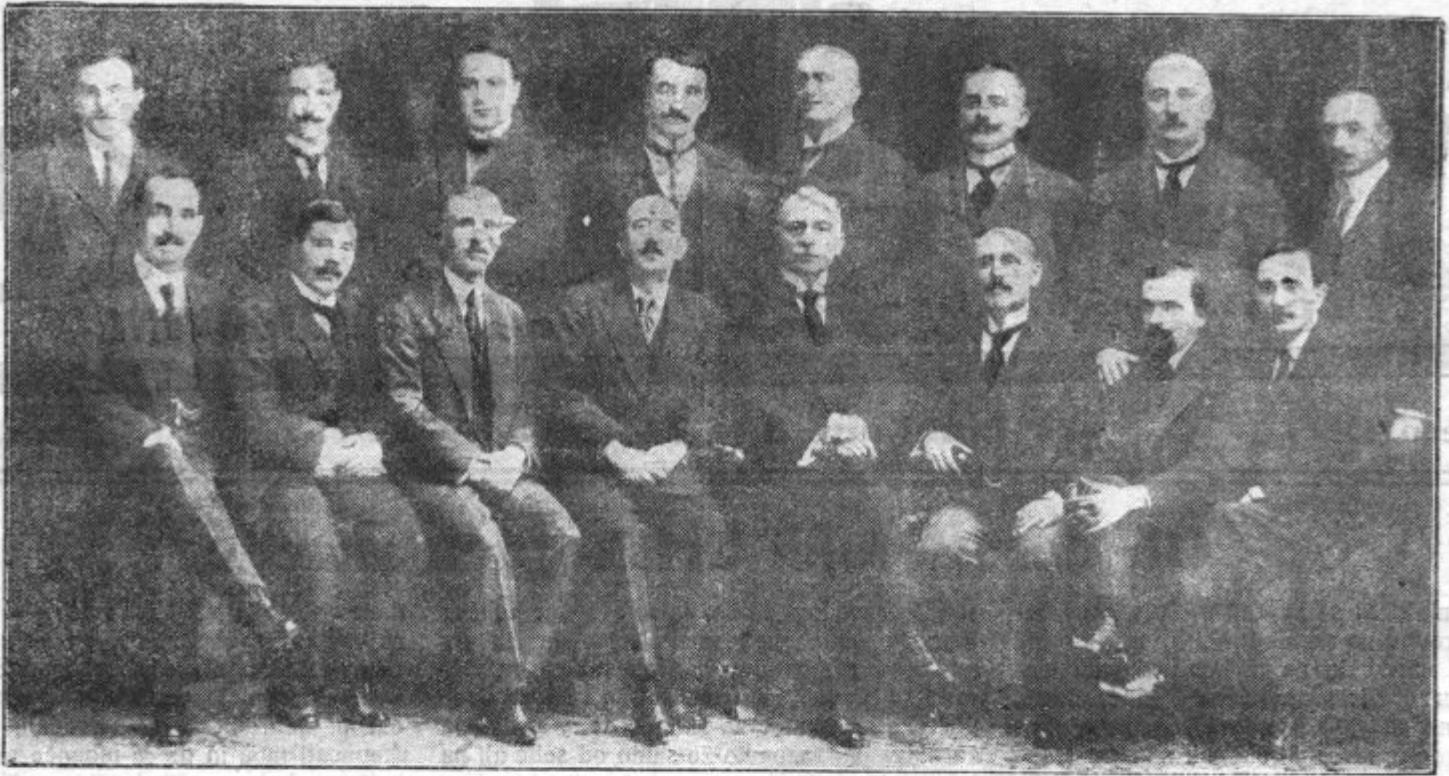
gari, kakor tudi med vsemi Slovenci, ki so bili odtrgani od svojih večjih plemen in podjarmljeni od Avstrije in še nekaterih drugih držav. Veliko zanimanje za svoje zaslužnjene brate je bilo posebno med Srbi, ki so težko čakali prilike, da jih osvobodijo. S takim bodrilom so odšli srbski vojaki tudi v svetovno vojno, smatrali so to za pravi čas, da osvobodijo svoje zaslužnjene brate.

Prav na isti zadevi, pa so delali tudi razni avstrijski Slovenci. Zavedajoč se, da so sinovi odnosno bratje Srbov, nahajajočih se v lastni državi, so Slovenci, Srbi in Hrvatje želeli priti z njimi v skupno državo, Čehi in Poljaki kot severni Slovenci pa, da ustanove svoje neodvisne države. Ker niso mogli delati javno

doma, kjer bi bili gotovo usmrčeni radi veleizdaje so, ako niso bili že preje v inozemstvu, odšli tjakaj. Tamkaj so se združili v razne odbore. Tak klub je bil tudi Jugoslovenski odbor. Dočim so bili Srbi v prvi vrsti za priključitev pod Avstrijo in Ogrsko se nahajajočih pravoslavnikov, je bil Jugoslovenski odbor za združenje vseh Jugoslovenov pod žezlom naše današnje vladajoče dinastije. Nadalje so bili Srbi po večini za to, da bi se razširjena država imenovala velika Srbija, članj Jugoslovenskega odbora pa, da se imenuje Jugoslavija in da se priključijo ne kot zavojevani, nego na podlagi samoodločbe.

Da se pa končno veljavno dogovorijo o zadevi, so se sestali vsi predstavniki baš pred

10 leti na otoku Krfu, kamor se je umaknila Srbska vlada pod predsedstvom sivolasega, srbskega veljaka, pokojnega Nikole Pašića in zadevo uredili. Pri tej priliki je Pašić spremenil svojo smer in takozvana Krfska deklaracija je tvorila podlago sedanji Vidovdanski ustavi. — Največji nasprotniki deklaracije so bili nikdar siti Italijani in to največ radi tega, ker so nameravali pobasati vse Slovence in velik del Hrvatov in pa ker glasom iste odpade njih gospodstvo nad Jadranskim morjem, katerega so hoteli dobiti v svojo popolno oblast. Zaradi bojazni pred mogočno Jugoslovensko državo, so hotelj nekateri zavezniki junaške Srbije omenjeno deklaracijo razveljaviti, kar pa jim je uspelo le deloma.

Jugoslovenski odbor I. 1916 v Londonu. Sedijo od leve proti desni: Gazzari, P. Popović, De Giuli, B. Vošnjak, dr. A. Trumbić (predsednik), Hinković, Meštrović in Jedlovski. Stoje: Niko Zupanić, Kamenarović, Srškić, N. Stojanović, Potočnjak, Banjanin, Supilo in Vasiljević

Teodanji prestolonaslednik - regent Aleksander na izprehodu z dr. Trumbićem na Krfu.

Desno:

Franja Koširjeva, najboljša prijateljica pesnika Frana Levstika in drugih naših slavnih pisateljev, je umrla v Šmartnem pod Šmarno goro.

Levo:

Joško Tonejc, sin znanega ljubljanskega kavararja, ki se je v Kranjski gori z motorjem smrtno ponesrečil.

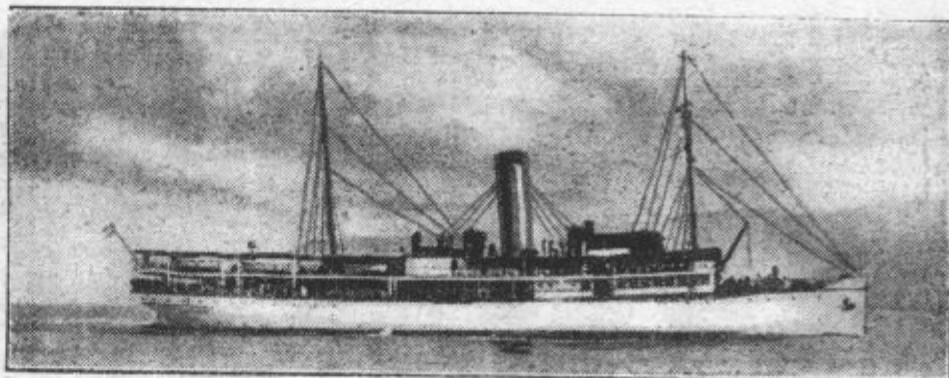
Desno:

Ulica v mestu Krfu s staro trdnjavo

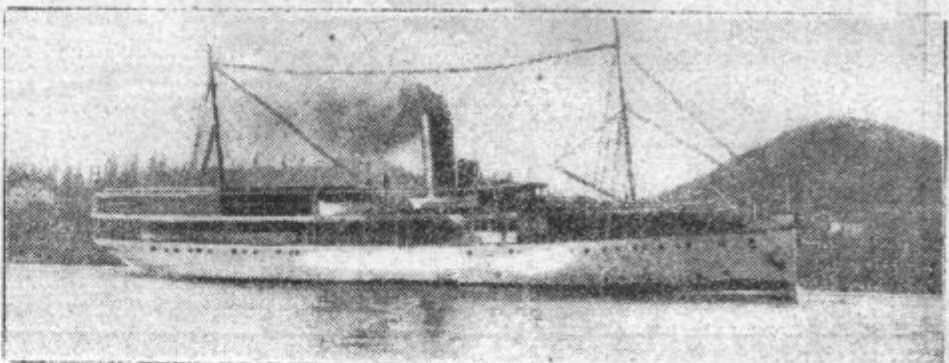

Desno:
Brzovozni parnik
»Dubrovačke Plo-
vidbe« «Kumanovo»,
ki vozi med Kotorom
in Trstom.

Levo:
Rožnati dijamant
Condé imenovan, ki
je bil ukraden in ga
je zopet našla mlada
sobarica v jabolku.

Desno:
Brzovozni parnik
»Dubrovačke Plo-
vidbe« «Dubrovnik»,
ki vozi med Splitom
in Kotorom.

Desno:
Andrej Brumen, župan
v Černem, ki ga je fi-
nančni stražnik Kojič
brez povoda z bajone-
tom smrtno zabodel.

Levo:
Mesto Kri, kjer je bila
v svetovni vojni srb-
ska vlada — gledan z
morja.

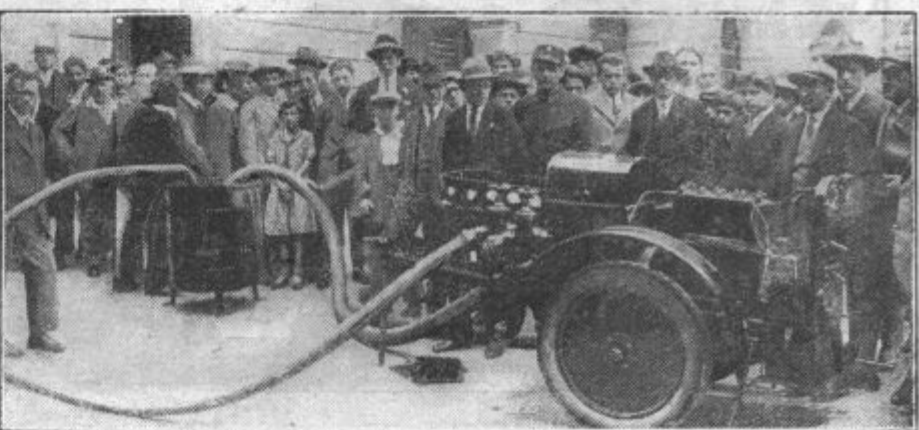

Desno:
Polotok Sv. Martin
na otoku Omišlju,
kjer so na počitnicah
otroci, ki jih je po-
slalo na morje Kolo
jugoslov. sester. —
Mem njimi je tudi
deset deklic, ki jih
je na predlog svojih
naročnikov poslalo
»Jutro».

Levo:
Kranjska motorna
brizgalna je gnala v
Ljubljani vodo iz-
pred Mestnega do-
ma na Grad in me-
tala curek čez graj-
sko streho

Desno:
Motorna brizgalna
Galnega in reševal-
nega društva v Kra-
nju pri poskušnji pred
Mestnim domom v
Ljubljani. Cevi so bi-
le napeljane na Grad

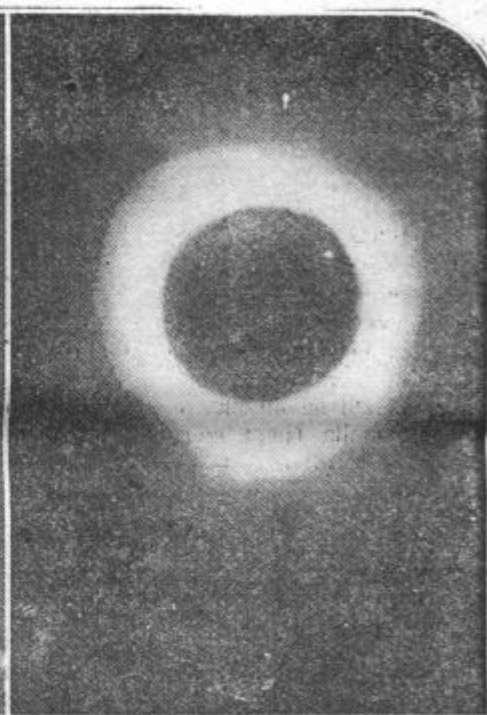
Desno:
Princ Waleški, angleški prestolonaslednik, je radi svojega ljudomilega nastopa splošno priljubljen

Levo:
 V Ženevi so te dni opazili na ulicah mladega noja, vpreženega v dvokolesni voziček. Nenavadna vprega je seveda med prebivalci vzbujala veliko pozornost

Mlad umetnik. Dvanajstletni deček Michael Candela je nastopil pred nekaj dnevi na pariškem konservatoriju, to je najvišja glasbena šola, in tako lepo igral na gosli, da so ga občudovali stari najimentnejši goslarji.

Solčni mrk v juniju, kakor so ga videli na Angleškem. — Na levi: Delni mrk. Vidi se je eno tretjino solnca. — Na desni: Venec ob popolnem solnčnem mrku. — Popoln solnični mrk se je videl v severno ležečih pokrajinah, zlasti na Laplandskem, kjer so ga učenjaki iz cele Evrope proučevali in fotografirali. — Pri nas je solnce mrknilo le deloma, vendar tudi delni mrk ni bil viden, ker je ravno ob času mrka oblačno nebo zastiralo solnce.

Desno:
Francoski letalec Costes, ki se je odločil leteti iz Francije v Ameriko

Levo:
 Justična palača na Dunaju, ki so jo pri zadnjih velikih delavskih nemirih demonstranti zažgali, da je pogorela do tal